

CONSCIÈNCIA D'ARA
I la setmana que ve: **Rupert Sheldrake: ciència i espiritualitat no s'exclouen**

Estils

TÍTOL

Quisque nec viverra turFusce malesuada mollis estuada mollis estuada mollis est nec inS

Daniela Sironi: “La misericòrdia ens allibera del pessimisme”

Compromesa socialment amb els exclosos i marginats, defensa una mirada contemplativa i en silenci

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Licenciada en literatura moderna i doctorada en història contemporània, Daniela Sironi (Guastalla, Itàlia, 1959) va quedar cospada de per vida per un aprenentatge molt més profund, fora d'aules, lluny de l'acadèmia, una lliçó inoblidable. “De jove, quan tot just havia començat la universitat, vaig entrar a treballar en un asil per a gent gran sense autosuficiència. Recordo el primer dia, amb aquell silenci sepulcral i les grans habitacions. Durant aquell temps vaig veure morir moltes persones, una cosa que mai abans havia experimentat, i també vaig aprendre què demanem al final de la vida: algú que t'agafi la mà, que et reciti una pregària a l'orella, que et faci una carícia... No demanem res més, perquè la resta és inútil. Així doncs, al final dels dies només ens queda la fe i l'amor, i això m'ho ha ensenyat tot a la vida”.

Poc després, amb vint-i-tres anys, va fundar la Comunitat de Sant'Egidio a Novara, i amb el temps s'ha convertit en una de les responsables d'aquesta comunitat al nord d'Itàlia, a més de col·laborar amb algunes diòcesis del Piemont sobre temes d'hospitalitat, integració, ecumenisme i diàleg –temes clau de la Comunitat de Sant'Egidio–, a més de comptar amb una gran experiència en el camp de l'atenció a la gent gran, especialment per donar suport a la seva vida familiar i evitar la seva institucionalització. “A les ciutats italianes –afirma Sironi– no mors de gana, mors de solitud. A nivell estatal, i això passa en molts altres llocs d'Europa, la resposta a l'envelliment és la institucionalització, però no podem pensar que una població que envulleix cada vegada més la posarem tota en un asil, cosa que privaria les nostres ciutats de la presència de la gent gran, una presència fonamental per a la vida d'una ciutat”.

Mirada contemplativa

La solitud, aquesta solitud capaç d'atrapar-te enmig d'una ciutat on viuen milions de persones, és una de les causes silencioses, subtils, que deterioren tot el teixit social. Genera malalties mentals, consolida l'exclusió i els estigmes, empobreix la socialització... Si bé en l'àmbit religiós sempre s'ha preuat una solitud intencionada, feta de silenci i pregà-

Daniela Sironi, en la seva visita recent a Barcelona. MANOLO GARCIA

ria, cal diferenciar-la d'aquest món, que, com assenyala Sironi, és una autèntica fàbrica de marginació: “Vivim en un món que produeix contínuament persones excloses. Per al món global només uns pocs compten. Hi ha exclusions de persones individuals però també grups, de pobles sencers. Aquesta gran presència d'exclosos i pobres al món global és també una gran demanda d'amor, una demanda radical, per exemple en el cas dels refugiats es veu clar. Els refugiats tenen gana, set, estan malalts... i són una gran demanda de misericòrdia i de pietat cap a tothom i, per tant, també cap a l'Església. Una de les dificultats que tenim a l'Església d'avui és trobar la presència de Déu, no perquè aquesta presència estigui absent de la litúrgia, les celebracions o l'eucaristia, sinó perquè ens cal retrobar-la

Realitat
“A les ciutats italianes no mors de gana, mors de solitud”, diu la pensadora

en les dificultats de la vida de les nostres ciutats, que són ciutats globalitzades”, explica aquesta italiana de somriure permanent i veu delicada. “Quan passem de la competició a la col·laboració haurem fet un gran pas”, continua Sironi, que posa com a exemple el servei als més necessitats: “Si jo entro en competició amb tu per servir un altre, el que hi perd és l'altre, ja que no podrà trobar un germà, un amic, només un ajut interessat; però, en canvi, si tu i jo col·laborem per ajudar-lo, ell haurà trobat dos germans i probablement un ajut que li serveixi realment. La competició ho malmet tot. És el que passa amb la política, que no ens permet treballar conjuntament sobre els grans reptes. El problema no és si guanyes tu o guanyo jo, el problema és que no aconseguim resoldre res junts, ni ens

ajudem per aconseguir el millor per a tots.” Aquest compromís amb l'altre, com explica Sironi, ha d'anar acompanyat també d'un treball interior que fugi de la ideologia, “una mirada contemplativa que hagi madurat en la pregària i en el silenci, i que ens dona una perspectiva espiritual”. “Aquesta és una mirada alliberada de la resignació, del pessimisme. Ens ensenya a veure el pobre que és l'altre, però també el pobre que soc jo, i també descobrir el rostre de Déu que hi ha en l'altre. En aquesta mirada hi trobo molta confiança i esperança”.

La malaltia com a oportunitat

“La condició de l'ésser humà –afegeix– sempre és complexa, sovint problemàtica, contradictòria, i no podem reduir el món a quadrícules ni simplificar-la. Per això és important afrontar amb coneixement, però també amb confiança i misericòrdia, el caos de la vida”. En aquest servei a l'altre, a l'exclòs, al pobre, Sironi hi troba una gran oportunitat per aprendre, en què “el pobre expressa saviesa perquè és una experiència que prové del dolor, i aquí tots ho podem entendre, perquè hi ha una pobresa que ens toca a tots que és la malaltia o la vellesa. Quan emmalaltim seriosament, entenem coses que mai havíem entès, perquè veiem la vida d'una altra manera”. Sironi, que fa poques setmanes va participar a Barcelona en el III Simposi Internacional de l'Ateneu Universitari Sant Pacià per reivindicar una Església que va a les perifèries, també posa com a exemple la ciutat italiana de Torí, on viu i treballa, coneguda fa segles per la proliferació d'una santedat social que va influenciar molts altres llocs d'Europa gràcies a persones esdevingudes posteriorment sants pel seu treball amb els més desfavorits, com Giuseppe Benedetto Cottolengo o Don Bosco. “Cal recollir aquest llegat –diu ella– i portar aquesta santedat social a les demandes actuals. El repte és que tots ens convertim en sants socials per respondre no al passat, sinó als problemes d'avui”. En un context polític en què justament es fa el contrari, el repte encara és molt més gran. “Per això es necessita una mirada de misericòrdia i un cor maternal que sàpiga acollir i acompanyar el més exclòs, el més marginat, sense oblidar que tots formem part del mateix. ¿O no som pidolaires també quan resem o quan demanem alguna cosa a la vida?”, conclou, sense deixar de somriure. —

TÍTOL O PARAULA CLAU

Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Cu iaculis. Nulla id.

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Aliquam tellus felis, vulputate ac dictum ut

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (fotol)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lii, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandim lacus, rutrum ac lat n hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt didim lacus, rutrum ac lat n hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit fem lacus, rutrum ac lam lacus, rutrum ac laugiat lii, nec bibendum orci mi in elit.

In ante leo, blandit noe sIn sit amet risus velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean velscse sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimeNulla suscipit lectus tincidunt est imperdiet tincidunt. Nam congue scelerisque ante, sit amet dictum massa posuere id. Suspendisse vel enim est. Sed nec nisi ut velit cursus pellentesque a vitae ligula.

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (fotol)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu rit. Suspendiss lacus, rutrum ac lae semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis portitor dolo. —

Pellentesque quis erat massa, vitae

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (fotol)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu rit. Suspendiss lacus, rutrum ac lae semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis portitor dolo. —